

ת"פ 44455/01/21 - מדינת ישראל נגד עופר כפיר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44455-01-21 מדינת ישראל נ' כפיר
תיק חיצוני: 899/2019

בפני	כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
המאשימה	מדינת ישראל ע"י עו"ד כריסטיאן דיק
נגד	
הנאשם	עופר כפיר ע"י עו"ד חנן כהן

החלטה

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, בו יוחסו לו עבירות שונות על פקודת מס הכנסה. לפני בקשת הנאשם לבטל את כתב האישום, בשל אי קיום שימוע קודם להגשת כתב האישום.

על פי הבקשה, ב"כ הנאשם פנה למאשימה קודם להגשת כתב האישום וביקש לקיים שימוע, ולשם כך ביקש לקבל מסמכים אשר לדבריו נתפסו ומהווים חומר חקירה. המאשימה הפנתה את ב"כ הנאשם לחוקרים ולפקיד השומה האזרחי, ובעודו מנסה לברר ביחס לאותם מסמכים, הוגש נגדו כתב האישום.

המאשימה השיבה, כי נשלח לנאשם מכתב ידוע, ולאחר חילופי דברים נמסר לב"כ הנאשם ביום 24.11.20, כי הוא רשאי להעתיק את חומרי החקירה ולקיים שימוע תוך 45 יום. בשל קשיים לוגיסטיים, חומר החקירה הועתק רק ביום 15.12.20, ולאחר חילופי דברים נוספים הנוגעים לחומר שביקש ב"כ הנאשם לקבל, נמסר לו ביום 17.12.20 כי הוא יכול להעלות את טיעוניו בעניין הגשת כתב אישום תוך 30 יום. בין הצדדים התנהלו חילופי דברים נוספים, ביחס לחומר החקירה, אך ב"כ הנאשם לא הגיש טיעון, ועל כן ביום 24.1.21, מספר ימים לאחר שחלפה התקופה שהוקצתה להגשת הטיעונים, הוגש האישום. ב"כ המאשימה הדגיש בתגובתו, כי ב"כ הנאשם היה מודע למועד שנקצב להגשת הטיעונים אך לא ביקש ארכה נוספת, וכי מדובר בתיק בהיקף מצומצם.

ב"כ הנאשם הגיב, כי ככל הנראה המאשימה שגתה לחשוב שוויתר על זכות השימוע, אך הדבר אינו נכון. עוד הוסיף, כי סבר שלאור הקשר הענייני שהיה בינו ובין הפרקליט המטפל, היה מקום להודיע לו בטרם הגשת האישום. לאור זאת שב וביקש למחוק את כתב האישום, על מנת שהמאשימה תשקול את טענותיו ורק לאחר מכן תחליט אם להגיש את כתב האישום מחדש.

לאחר שנתתי דעתי לעמדות הצדדים, ראיתי כי דין הבקשה לביטול האישום להדחות:

המאשימה עמדה בחובותיה ושלחה מכתב ידוע. מעבר לכך, המאשימה אפשרה לב"כ הנאשם להעתיק את חומר החקירה, קצבה לוחות זמנים הנראים סבירים להגשת טיעון ולא הגישה את האישום מיד לאחר חלוף המועד להגשת

הטיעון, אלא המתינה עוד מספר ימים. משבחר ב"כ הנאשם שלא להגיש טיעון ולא ביקש ארכה, בדין פעלה המאשימה כשהגישה את האישום.

אני ער לטענה, כי ב"כ הנאשם פנה למאשימה ואמר כי ישנו חומר שלא הועמד לרשותו, אך משקיבל תשובה כי החומר אינו מצוי ברשות המאשימה, היה עליו להגיש את טיעונו על בסיס החומר שהועמד לעיונו. אין הליך של גילוי חומרי חקירה קודם להגשת אישום (וזאת מעבר לכך שבמקרה זה נראה כי אין מחלוקת ביחס לסיווגו של חומר, אלא עצם תפיסתו).

נתתי דעתי לדברי ב"כ הנאשם, כי סבר שיקבל התראה בטרם יוגש כתב האישום ועל כן לא פנה וביקש ארכה להגשת טיעונו - ולאור אופי ההתכתבות שבין הצדדים ניתן להבין לליבו של ב"כ הנאשם. אך עם זאת, אין מדובר בפגם כה שורשי, שהתרופה היחידה לו היא ביטולו של כתב האישום, מקום בו המאשימה עמדה במלוא חובותיה.

לצד זאת יאמר, כי ב"כ הנאשם יכול לפעול גם עתה ולהעלות בפני המאשימה כל טענה שבפיו, וחזקה על המאשימה כי תשמע את הטיעון בלב פתוח ונפש חפצה, למרות הגשת האישום.

ניתנה היום, ו' אדר תשפ"א, 18 פברואר 2021, בהעדר
הצדדים.